

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΜΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου

Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ
Δευτέρα 19 Ἰανουαρίου 2026

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

“Ολοι στὶς ἱερὲς ἐπάλξεις! Ψηλὰ τὸ φρόνημα καὶ τὴ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ἀγαπητοί μου, τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἐώρτασε πολλοὺς ἁγίους.

Ἔνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶνε ὁ **Ἰωάννης ὁ Καλυβίτης** (15 Ἰανουαρίου), ποὺ ἀπὸ μικρὸ παιδί ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησία. Βγῆκε στὴν ἔρημο καὶ ἐζησε ζωὴ σκληρῆ. Στὸ τέλος ἤρθε καὶ ἄφησε τὴν τελευταία πνοή του ἔξω ἀπ' τὸ παλάτι τῶν πλουσίων γονέων του. Καὶ τότε αὐτοὶ τὸν ἀναγνώρισαν ἀπὸ τὸ πολύτιμο Εὐαγγέλιο, ποὺ τοῦ τὸ εἶχαν χαρίσει ὅταν ἦταν μικρὸς καὶ δὲν τὸ εἶχε ποτὲ ἀποχωριστῆ. Ἀπ' ὅλα τὰ βιβλία ἀνώτερο εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Νὰ τὸ χαρίζουμε κ' ἐμεῖς στὰ παιδιά μας, καὶ οἱ ἴδιοι νὰ τὸ μελετοῦμε καὶ νὰ τὸ ἐφαρμόζουμε στὴ ζωὴ μας. Ἄν γινόταν αὐτό, ὅλα τὰ προβλήματά μας θὰ εὔρισκαν λύσι.

Ἐωρτάσαμε ἐπίσης τὸν **ἅγιο Ἀντώνιο** (17 Ἰανουαρίου), ποὺ ἐζησε στὴν ἔρημο μὲ ἐγκράτεια ἀσκητικά, πάλεψε μὲ τοὺς δαίμονες καὶ ἔφτασε σὲ ἡλικία 105 ἐτῶν. Ὅταν πλησίαζε νὰ πεθάνη μαζεύτηκαν οἱ μαθηταὶ του καὶ τοὺς εἶπε· Παρακαλέστε τὸ Θεὸ νὰ μοῦ δώση μετάνοια. Γιά φανταστῆτε, 105 χρόνια στὴν ἔρημο καὶ ζητοῦσε νὰ τοῦ δώση ὁ Θεὸς μετάνοια! Τί νὰ ποῦμε ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε μέσα στὸν κόσμον καὶ στὴν ἁμαρτία; Ὁ μέγας Ἀντώνιος λέει· ἢ μετάνοια νὰ εἶνε ἡ διαρκὴς φροντίδα μας.

Ἐωρτάσαμε δύο ἀκόμη μεγάλους ἁγίους· τὸν **ἅγιο Ἀθανάσιο** καὶ τὸν **ἅγιο Κύριλλο** ἀρχιεπισκόπους Ἀλεξανδρείας (18 Ἰανουαρίου). «*Ἀθανάσιον ἐπαινῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσομαι*», εἶπε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος (P.G. 35,108). Ὁ Ἀθανάσιος διακόνησε τὸν μέγα Ἀντώνιο, ὑπῆρξε ἥρωας τῆς πίστεώς μας καὶ χαρακτηρίστηκε ὡς Ἄτλας τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι ἐβάστασε πραγματικὰ στοὺς ὤμους του τὴν Ὁρθοδοξία ὅπως ὁ μυθικὸς ἐκεῖνος γίγαντας ποὺ εἶπαν ὅτι κρατοῦσε στοὺς ὤμους του τὸν οὐρανὸ. Ἀγωνίστηκε ἥρωικὰ ἐπὶ 50 χρόνια. Διώχθηκε γιὰ τὴν πίστι μας. Πέντε φορὲς τὸν ἐξώρισαν· πῆγε στὴν ἔρημο, κρυβόταν σὲ μνήματα, σὲ σπήλαια καὶ ὀ-

πὲς τῆς γῆς. Ἡ δόξα του εἶνε αἰωνία. Σ' αὐτὸν ὀφείλουμε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως, ποὺ ὁμολογοῦμε, τὸ «*Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...*». Γι' αὐτὸ νὰ τὸ λέμε δυνατὰ ὅλοι μαζί· στὴ Ῥωσία τὸ λένε καὶ γονατιστοί. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας πρωτοστάτησε στὴν ἐν Ἐφέσω 3ῃ (Γ') Οἰκουμενικῇ Σύνοδο (431 μ.Χ.) καὶ καθιέρωσε τὸ δόγμα τῆς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Νεστορίου.

Ὅπως, λοιπόν, ὁ οὐρανὸς εἶνε γεμᾶτος ἀστέρια, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς «*οὐρανὸς πολύφωτος*» (κοντάκ. ιγ' Σεπτ.), εἶνε γεμᾶτη ἀπὸ ἀστέρια πνευματικά. Καὶ σήμερα (19 Ἰανουαρίου) λάμπουν καὶ τιμῶνται δύο ἀκόμη ἀστέρια. Τὸ ἓνα εἶνε ὁ ὁσιος **Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος**, περιφημὸς ἀσκητικὸς συγγραφεὺς τοῦ 4ου αἰῶνος. Ὁ Μακάριος ἦταν πνευματικὸς ἄνθρωπος. Ἐζησε στὴν ἔρημο, ἀσκήτεψε καὶ ἔγραψε 50 θαυμάσιες πνευματικὲς ὁμιλίες (βλ. P.G. 34,449-522). Σ' αὐτὲς ἐξετάζοντας τὰ βάθη τῆς καρδίας κάνει παρατηρήσεις καὶ διδάγματα. Νά μερικά. Ὅπως ὁ σφοδρὸς ἄνεμος σείει τὰ φύλλα τοῦ δάσους, ἔτσι καὶ ἡ καταιγίδα τῆς ἁμαρτίας σείει ὅλο τὸ δέντρο τῆς ἀνθρωπίνης υπάρξεως. Ἐχομε ἀνάγκη τῆς πίστεως. Ὅπως τὸ ψάρι δὲν ζῆ ἔξω ἀπὸ τὸ νερό, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος δὲν ζῆ χωρὶς τὴν πίστι στὸ Χριστό. Καὶ ὅπως χωρὶς μάτια δὲν μπορούμε νὰ δοῦμε καὶ χωρὶς αὐτιά δὲν μπορούμε ν' ἀκούσουμε, ἔτσι χωρὶς τὴν πίστι δὲν μπορούμε νὰ δοῦμε καὶ ν' ἀκούσουμε ἐκεῖνα ποὺ ἐτοίμασε ὁ Θεὸς στοὺς οὐρανοὺς «*γιὰ ἐκείνους ποὺ τὸν ἀγαποῦν*» (Α' Κορ. 2,9).

Τὸ δεύτερο ἀστὲρι ποὺ λάμπει σήμερα εἶνε ὁ ἅγιος **Μάρκος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός**, γιὰ τὸν ὁποῖο κυρίως θέλω νὰ σᾶς μιλήσω· διότι λίγοι γνωρίζουν τὸν ἄνδρα αὐτόν.

Νοερῶς ἄς ταξιδέψουμε στὸ παρελθόν. Γυρίζουμε στὰ 1400 μ.Χ. στὴν πόλι τῶν ὀνειρών μας, τὴν Κωνσταντινούπολι, 53 χρόνια πρὸ τῆς

άλωσης. Οί κάτοικοι τῆς Βασιλευούσης ἔχουν ἀγωνία μεγάλη. Τὰ τέκνα τῆς Ἄγαρ, οἱ ὀρδὲς τοῦ Μωάμεθ, ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀραβία, κατέκτησαν ὅλη τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ τὸν Πόντο, πέρασαν τὰ Δαρδανέλλια καὶ τὸν Ἑλλήσποντο, καὶ ἔφτασαν μέχρι τὰ πρόθυρα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Λίγος στρατὸς ὑπῆρχε νὰ τὴν ὑπερασπισθῆ. Τότε ὁ αὐτοκράτορας Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος θέλησε νὰ ζητήσῃ τὴ **βοήθεια τῆς Δύσεως** καὶ πρὸ παντὸς τοῦ πανισχύρου τότε ἀνδρός, τοῦ πάπα.

Ἀνεχώρησαν λοιπὸν καὶ πῆγαν στὴν Ἰταλία, **στὴ Φερράρα καὶ στὴ Φλωρεντία**, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς στείλῃ στὴν Κωνσταντινούπολι ὁ πάπας καράβια μὲ ναῦτες καὶ στρατιῶτες. Αὐτὸς ὅμως τοὺς ταπεινώσε.

Κάνω ἐδῶ **μιά παρέκβασι**. Ὅπως τώρα τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ ὁ Ο.Η.Ε. μᾶς ὑπόσχονται βοήθεια, κ' ἐμεῖς τὸ πιστεύουμε. Ἄλλοίμονό μας! Οὔτε ἓνα στρατιώτη δὲν θὰ στείλουν. Εἶνε αἰωνία ἡ ἀπάτη τοῦ ἔθνους. Γι' αὐτὸ ἡ Γραφή λέει: *«Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία»* (Ψαλμ. 145, 3).

Τοὺς εἶπαν λοιπὸν ὅτι, γιὰ νὰ πάρουν βοήθεια, πρέπει νὰ πέσουν καὶ νὰ προσκυνήσουν τὴν παντόφλα τοῦ πάπα. Ζητοῦσαν ἀκόμα ν' ἀλλάξουν τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως, νὰ προσθέσουν στὸ Πιστεύω ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο ἐκπορεύεται «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ», τὸ λεγόμενο φιλιόκβε (filioque)· πράγμα ἀπαράδεκτο. Τέλος, γιὰ νὰ τοὺς πιέσουν, τοὺς στέρησαν τὴν τροφή, τοὺς ἄφησαν νὰ κρυώνουν, καὶ ἔτσι στὸ τέλος ἀναγκάστηκαν καὶ ὑπέγραψαν ὅλοι. Ὅλοι ἐκτὸς ἀπὸ ἓναν ποὺ δὲν ὑπέγραψε. Τί ἀξία ἔχει ὁ ἓνας! Δὲν ὑπέγραψε ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός. —Ἐγὼ δὲν ὑπογράφω, εἶπε. Ὅταν ἔμαθε ὁ πάπας, ὅτι ὑπέγραψαν ὅλοι ἐκτὸς τοῦ Μάρκου, εἶπε: —**Λοιπὸν τίποτα δὲν κάναμε**. Οἱ παπικοὶ παρὰ λίγο νὰ τὸν λυντσάρουν. Τὸν πῆρε ὑπὸ τὴν προστασία του ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἔτσι αὐτὸς κατάρθωσε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Πόλι.

Ἡ ἀντιπροσωπία τῶν ὀρθοδόξων ἀπουσίασαν περίπου ἓνα ἔτος, καὶ τώρα τοὺς περίμεναν ὅλοι στὴν προκουμαία τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἄλλὰ **τὸν μὲν Μάρκο τὸν Εὐγενικὸ** τὸν περιέβαλαν **μὲ μεγάλες τιμές**, σὰν νὰ ὑποδέχονταν τὸ Μωυσῆ. Οἱ ἄλλοι μετανοημένοι ἔτυπταν τὰ ἀμαρτωλά τους στήθη καὶ ἔλεγαν· Τὸ χέρι τοῦτο ποὺ ὑπέγραψε νὰ κοπῆ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῆ ποὺ ὠμολόγησε τὸν πάπα νὰ ξερριζωθῆ.

Αὐτὸς εἶνε ὁ Μάρκος ὁ Εὐγενικός· κ' εἶνε κρίμα ποὺ σήμερα δὲν ἀκούγονται στοὺς ναοὺς τὰ ὠραῖα τροπάρια τῆς ἀκολουθίας, ποὺ συνέταξε πρὸς τιμὴν του ἓνας ἄλλος ἅγιος, ὁ Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης.

Ἄν ὑπάρχη, ἀδελφοί μου, κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο ἀξίζει νὰ καυχώμεθα, αὐτὸ εἶνε **ἡ Ὁρθοδοξία μας**. Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας καμάρωναν γιὰτὶ γεννήθηκαν Ἑλληνες καὶ ὄχι βάρβαροι, γιὰτὶ ὁ Θεὸς τοὺς ἔκανε ἀνθρώπους καὶ ὄχι ζῶα (ἐπειδὴ μόνο ὁ ἄνθρωπος ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα πλάστηκε ὀρθιος, γιὰ ν' ἀτενίζῃ τὸν οὐρανό, ἐνῶ τὰ ζῶα ἔχουν τὸ κεφάλι κάτω πρὸς τὴ γῆ). Ἐμεῖς νὰ εὐχαριστοῦμε τὸ Θεὸ καὶ γιὰτὶ μᾶς ἔκανε ἀνθρώπους καὶ γιὰτὶ μᾶς ἔκανε Ἑλληνες, πρὸ παντὸς ὅμως νὰ τὸν δοξάζουμε γιὰτὶ εἴμαστε Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Μεγάλο πρᾶγμα ἡ Ὁρθοδοξία, ἀνεκτίμητη δωρεά.

Στὰ σκληρὰ χρόνια ποὺ κυριαρχοῦσαν οἱ μωαμεθανοί, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔσωσε τὸ γένος, τὴ γλῶσσα, τὰ ἥθη, τὴς ἀξίες μας. Αὐτὴ μᾶς κράτησε. Ἄν ὑπάρχουμε σήμερα ὡς ἔθνος, στὴν Ὁρθοδοξία τὸ ὀφείλουμε. Αὐτὴ εἶνε ἡ γλυκεῖα μας μάνα, ποὺ κατὰ τὸν ποιητὴ «χύνει βαθειά μας στὴν ψυχὴ γλυκὲς χρυσὲς ἐλπίδες!» (Κ. Κρυστάλλης). Γι' αὐτὸ **νὰ μείνουμε πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι σ' αὐτήν**. Τώρα βέβαια παρουσιάζονται πολλὰ σκάνδαλα, πολλὲς αἱρέσεις, πολλοὶ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, ποὺ ζητοῦν νὰ τὴ διαλύσουν· ἀλλὰ ἡ Ὁρθοδοξία θὰ παραμείνῃ ἀκατάλυτη, ἔστω καὶ μὲ τοὺς ὀλίγους, μὲ *«τὸ μικρὸν ποίμνιον»* (Λουκ. 12,32).

Ἄν μέσα στὸ σπῆτι δὲν πιστεύῃ ὁ πατέρας, ἡ μάνα, τ' ἀδέρφια, δὲν πιστεύῃ κανένας, σὺ ποὺ πιστεύεις στὸ Χριστό, **καὶ ἓνας νὰ μείνης, νὰ πῆς Πιστεύω στὴν Ὁρθοδοξία**. Καὶ ἂν ὑποτεθῆ ὅτι γονατίζει ὅλη ἡ πόλι καὶ προσκυνάει τὸ διάβολο καὶ μείνης μόνος Χριστιανός, ἐσὺ νὰ μὴ γονατίσῃς! Πίστευε στὴν Ὁρθοδοξία. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῆ ὅτι πέφτει ὅλη ἡ μαρτυρική μας πατρίδα κι ἀλλαξοπιστοῦν οἱ Ἑλληνες καὶ πάνε σὲ διάφορες αἱρέσεις καὶ συστήματα ὑλιστικὰ καὶ ἄθεα, καὶ μείνης ἓνας, μὴ γονατίσῃς, ὅπως δὲν γονάτισε ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός.

Καὶ ἂν ὑποθέσουμε ὅτι ὀλόκληρος ὁ πλανήτης μὲ τὰ δισεκατομμύρια κόσμο γονατίζει ἐμπρὸς στὸν διάβολο καὶ ἀρνεῖται τὸ Χριστό καὶ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ ζῆ ζωὴ ὑλιστικὴ, *«Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν»* (Ἠσ. 22,13=Α' Κορ. 15,32), ἐσὺ καὶ ἓνας νὰ μείνης στὸν πλανήτη, νὰ μὴ γονατίσῃς. **Ἐσὺ ὁ ἓνας κόντρα μ' ὅλους**. Ὅταν μέσα σου ἔχῃς τὸ Χριστό, τότε ἔχεις τὸ πᾶν· ἂν μέσα σου ζῆ ὁ Χριστός, αὐτὸς δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐχομαι λοιπὸν, ὅλοι στὶς ἱερὲς ἐπάλξεις! **«Στώμεν καλῶς»**, **μικροὶ καὶ μεγάλοι**. Νὰ κρατήσουμε ψηλὰ τὸ φρόνημα, ψηλὰ τὴ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

(f) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**